

Edward Elgar
The Dream of Gerontius

PROGRAM

Edward Elgar

The Dream of Gerontius

Helligaandskirken, København

Søndag den 17. marts 2019 kl. 19.00

Dirigent: Nenia Zenana
Akademisk Orkester og Kor

Mezzosopran: Andrea Pellegrini
Tenor: Kristian Sørensen
Bas: Brian Grønbæk Jensen

Koncertmester og violinsolo: Agnete Würgler Villadsen
Bratschsolo: Annette Dahl
Cellosolo: Thomas Dethloff
Orgel: Ørjan Horn Johansen

Repetitør under indstuderingen: Vagn Sørensen

Varighed: Én time og 40 minutter

FRA FRYGT TIL FRED

Hvad sker der på den anden side af døden?

Med afsæt i dette spørgsmål har den katolske præst J. H. Newman i 1865 skrevet sit digt "The dream of Gerontius", hvor vi møder Gerontius på hans dødsleje og følger hans sjæl videre ind bag døden og frem mod hans renselsesproces.

Efter en inderlig musikalsk indledning hører vi de første ord: Jesus, Maria – jeg er døden nær! Gerontius fyldes af ensomhed, kulde i hjertet, kraftesløshed, frygt, følelse af undergang og bliver vild af skræk. Hans venner og en præst står omkring og beder for ham. En bøn om forbarmelse og frelse og 1. del slutter med, at de sender ham af sted ind i døden. I Elgars musik bliver det gjort med kraften fra nænsomhed og kærlighed.

De første ord i 2. del er "Jeg lagde mig for at sove, og nu er jeg frisk!"

På den anden side af døden oplever Gerontius' sjæl lethed, frihed, stilhed, hvile. Han er ikke længere bundet af tiden og kan ikke sige, om han hører, rører eller smager tonerne i den smukke musik. Al hans frygt er væk! Og han møder sin engel, som har fulgt ham gennem hele livet, og nu her på den anden side spørger ham, hvad han ønsker, og fortæller ham, at han må spørge om alt!

Stillet overfor denne fantastiske mulighed har Gerontius tre spørgsmål, der alle drejer sig om hans længsel efter at møde Gud. Første spørgsmål er: Hvad holder mig tilbage fra at møde min Herre? Og englen svarer, at han faktisk bæres hastigt frem mod dommeren, hvor hans videre skæbne afgøres. Næste spørgsmål er: Hvorfor frygter jeg ikke at møde ham? Og englen svarer, at frygten er overstået – den hørte jorden til.

De nærmer sig stedet for domsafsigelsen, og Gerontius hører lyden af hånende dæmoner, der først ihærdigt forsøger at fjerne alt mod og selvværd og dernæst nedgør de helgener, som vennerne tillidsfuldt er gået i forbøn hos, da de tog afsked. Elgar maler både i toner og tempo et vildt og dissonerende drama om disse væsener, der af al kraft forsøger at friste, lokke eller drage mennesker til sig. Da dæmonerne forstummer, kommer Gerontius med sit tredje spørgsmål: Skal jeg se min elskede Herre, når jeg når hans trone? Og englen svarer, at det skal han, men prøver også at forklare hvad der sker i mødet med Guds renhed, og Gerontius må renses for ikke at brænde op.

Herefter hører Gerontius lyden af mange engle – Elgar har tilføjet de første fraser af englekoret ekstra lys ved at lægge det i kvindestemmerne.

Sammen når de til porten til domhuset, hvor englekoret i dobbelt størrelse synger om sjælens forestående renselse og lovpriser "den Helligste i det høje".

Og endelig når de frem til Guds tilsørede nærvær, hvor dommen skal afsiges om, hvad renselsens omfang bliver, inden Gerontius' sjæl kan tilbringe evigheden i Himlen.

Gerontius bæres af forbøn fra vennerne på jorden og fra den trøstende engel fra Getsemane have, som beder med stor inderlighed om, at sjælene må blive skånet og snart for evigt må lade deres blik hvile på Gud.

Gerontius træder frem for at modtage dommen, og Elgar lader et øjebliks stilhed afløses af et brag fra orkesteret i det øjeblik, den rammer ham. Vi hører ikke, hvad dommen går ud på, men Gerontius mærker den selv, og beder herefter om at blive taget væk, og englen løfter forsigtigt hans løskøbte sjæl og sænker ham kærligt ned i renselsens vande.

Elgar maler et billede af fred og tillid, og lader stemmer fra renselsesstedet blande sig med englekoret, mens Gerontius' trofaste engel slutter med ordene "hurtigt skal din prøvelsens nat passere, og jeg vil komme og vække dig i morgen. Farvel, men ikke for evigt!"

Hvad der videre sker i Himlen og evigheden, hører vi ikke om, men al Gerontius' frygt og forventning om det værste er afløst af fred, forløsning, overgivelse og kærlighed, og Elgar slutter sit store, dramatiske værk om kamp og liv og død med et enkelt og enstemmigt Amen!

ANDREA PELLEGRINI, MEZZOSOPRAN

Andrea Pellegrini er uddannet på Det Kongelige Danske Musikkonservatorium 1998-2003 og fra Operaakademiet 2003-2006.

Hun debuterede på Det Kongelige Teater som Rosina i Rossinis *Barberen i Sevilla* i 2006, hvorefter hun samme sted sang Annius i Mozarts *Titus*, Alisa i Donizettis *Lucia di Lammermoor*, Valencienne i Lehárs *Den Glade Enke* og Zaida i Rossinis *Tyrken i Italien*. På Den Jyske Opera har hun sunget Cherubino i Mozarts *Figaros Bryllup*, Idamante i Mozarts *Idomeneo* og Beppe i Mascagnis *L'amico Fritz*, og på Opera Hedeland Mercedes i Bizets *Carmen*, 2. dame i Mozarts *Tryllefløjten*, Adalgisa i *Bellinis Norma* og Suzuki i Puccinis *Madam Butterfly*.

I 2016 debuterede hun som musicalsanger i Østre Gasværks store satsning *Jordens Søjler* i rollen som Ellen, for hvilken hun blev nomineret til årets musicalsanger af Cph Culture.

Som koncertsanger har Andrea Pellegrini optrådt med de førende danske og udenlandske orkestre og ensembler. I 2011 sang hun desuden Liedkoncert i DR Koncerthuset med pianisten Bengt Forsberg. I 2013 sang hun på Spot Festivalen i Århus med et *Requiem* skrevet til netop hende.

Koncertrepertoiret spænder meget bredt, og gennem hele hendes karriere har hun vist en særlig interesse for de genrebrydende kunstformer og for at bringe den klassiske musiktradition ud over rampen i nye sammenhænge. Det har ført til helt nye musikalske værker i grænselandet mellem genrer, samarbejde med bandet TV2, Martin Hall, fortolkninger af Beatles-sange mm. I den forbindelse har hun etableret et Piazzolla-orkester, med hvem hun to gange har gæstet Bergen Festsplil i 2013 og 2016.

Andrea Pellegrini modtog Roager Fondens Talentpris 2005, Det Danske Wagnerselskabs stipendiat for unge sangere i 2006, Reumerts Talentpris i 2007, Musikanmelderingens Kunstnerpris i 2008, Folmer Jensens Legat fra Tivoli i 2009, Elisabeth Dons Mindelegat fra Det Kgl. Teater 2013, Axel Schiøtz-Prisen 2013 og Veuve Clicquot Champagneprisen 2013. I 2015 blev hun Reumert-nomineret i kategorien Årets sanger.

Andrea Pellegrini har tidligere været solist med Akademisk Orkester og Kor talrige gange siden 2003, sidste gang i Verdi Requiem 2015.

BRIAN GRØNBÆK JENSEN, BAS

Brian Grønbæk Jensen, baryton, er uddannet i kor- og ensembleledelse fra Det Kongelige Danske Musikkonservatorium i København i 1996 med sang og sangpædagogik som hovedfag.

Han har mange års erfaring som lærer i sang, hørelære og korledelse på Institut for Blinde og Svagsynede og Musikvidenskabeligt Institut.

Siden 1996 har Brian Grønbæk medvirket i vidt forskellige musikalske sammenhænge, bl.a. som sanger og skuespiller på Østre Gasværk Teater, Riddersalen og Cafeteatret og Husets Teater; han har haft omfattende turnévirksomhed i både ind- og udland med bl.a. musikteatergruppen Livingstones Kabinet. Han har desuden sunget solistpartier i bl.a. Durufles *Requiem* i 2013 og 2016 og er fast medlem af solistensemblet Capella Hafniensis i København.

KRISTIAN SØRENSEN, TENOR

Kristian Sørensen begyndte sine studier i Aalborg og fortsatte hos professorerne Aldo Baldin og Marga Schiml i Karlsruhe, Tyskland, hvor han fra 1990-1992 gik i solistklassen. Kristian Sørensen har sunget solistkoncerter i hele Europa, men har givet flest koncerter i Tyskland. Hans repertoire spænder vidt fra Monteverdi til nutidig musik, men med hovedvægt på messer, kantater og passioner, og han har sunget Bachs *Juleoratorium* og *Johannespassion* et utal af gange.

Han har gæstet Flandern Festival, Bachtage Stuttgart, Prix d'Italia, Pescara, Bodensee Festival og MDR Musiksommer. Foruden den omfattende koncertvirksomhed har Kristian Sørensen sunget operapartier som Tamino og Monostatos i Mozarts *Tryllefløjten*, Basilio og Don Curzio i *Figaros Bryllup* og Belmonte i *Bortførelsen fra Seraillet* på turné i Schweiz, Tyskland og Frankrig. I begyndelsen af 1990'erne var han medlem af Kammerchor Stuttgart. Siden 1992 har han været ansat i Chor des Mitteldeutschen Rundfunks i Leipzig.

Siden 1987 har Kristian Sørensen arbejdet som sanglærer og underviser på Hochschule für Musik Felix Mendelssohn-Bartholdy i Leipzig, hvor han også studerede kordirektion. Han giver mesterklasser i sang, blandt andet på universitetet i Aalborg, Danmark. Han arbejdede i over 10 år som vokal coach i MDR Kinderchor Leipzig, og blev ofte inviteret til vokalarbejde af andre kor, i 2006 også af Leipziger Lehrerchor. Han underviser på Konservatoriet i Leipzig og han overtog den musikalske ledelse af Leipziger Lehrerchor i 2007.

For 8 år siden grundlagde han vokalensemblet Prisma vocale, som består af medlemmer af MDR Radio Choir, og leder det stadig i dag.

Kristian Sørensen har været solist med Akademisk Orkester og Kor i Händels *Messias* i 2001, 2002 og 2006, i Mendelssohns *Elias* i 2003, Gounods *Ceciliemesse* i 2003, Bachs *Johannespassion* i 2004, Monteverdis *Maria-Vesper* i 2005, Rossinis *Petite Messe Solonnelle* i 2007, Bachs *Matthæuspension* i 2008, Bachs *Johannespassion* i 2014 og Mendelssohns *Paulus* i 2015.

NENIA ZENANA, DIRIGENT

Foto: jacobchristian.dk

Nenia Zenana er uddannet på Det Kongelige Danske Musikkonservatorium i direktion og hørrelære. Hun er studielektor ved Musikvidenskab på Københavns Universitet, hvor hun underviser i hørrelære og klaver og dirigerer instituttets kor MUKO. Nenia er derudover uddannet kropsterapeut ved body-sds og har sit virke ved BodyRestart som behandler.

Nenia spænder genre-mæssigt bredt og er kendt for at trives i krydsfeltet mellem teater og oratorier. Siden 1994 har hun virket som dirigent, korleder eller vokalcoach på adskillige musikteater-forestillinger bl.a. i forbindelse med Det Kongelige Teaters forestillinger i Dyrehaven og flere af Sebastians musicalforestillinger med Mastodonterne. Nenia var chefdirigent for DR PigeKoret i 2012-2013. Med Akademisk Orkester og Kor har hun siden 2000 dirigeret talrige requier, messer og passioner. De to verdener blev forenet på smukkeste vis, da Nenia i samarbejde med instruktør Mette Ovesen skabte Danmarks første sceniske *Messias* i Den Grå Hal i foråret 2012; en teaterkoncert, der nyfortolkede Händels klassiske værk med moderne dansere og gymnaster, og hvor orkestret var suppleret med rockmusikere.

Nenia modtog i 2010 Kapelmester Grethe Kolbes Mindelegat og har tidligere modtaget Kapelmesterforeningens Arne Hammelboe-legat.

EDWARD ELGAR

Sir Edward William Elgar (1857-1934) var en britisk komponist. Hans værker er gået ind i det britiske og internationale klassiske koncert-repertoire. Blandt hans mest kendte kompositioner er orkesterværker, herunder *Enigma Variations*, *Pomp and Circumstance Marches*, koncerter for violin og cello og to symfonier. Han komponerede også korværker, herunder *The Dream of Gerontius*, kammermusik og sange. Han blev udnævnt til Master of the King's Musick i 1924.

Selv om Elgar ofte betragtes som en typisk engelsk komponist, var de fleste af hans musikalske påvirkninger fra det kontinentale Europa. Han følte sig selv som en outsider, ikke kun musikalsk som selvlært komponist, men også socialt.

Elgar er blevet beskrevet som den første komponist, der benyttede grammfonen i sit arbejde. Mellem 1914 og 1925 gennemførte han en række akustiske optagelser af sine værker. Indførelsen af svingspole mikrofonen i 1923 gjorde lydgengivelsen langt mere præcis, og Elgar lavede nye optagelser af de fleste af sine store orkesterværker og uddrag fra *The Dream of Gerontius*.

The Dream of Gerontius er skrevet i 1900. Teksten er et digt skrevet af John Henry Newman. Elgar, som var romersk-katolsk, var blevet meget bevæget af Newmans digt om en synders død og forløsning.

Da det blev opført i England første gang ved Birmingham Triennial Music Festival i år 1900, var det med et meget dårligt forberedt kor. Alligevel kunne kritikerne høre kvaliteten i værket, og ved opførelser i Tyskland i 1901 og 1902 vakte det stor begejstring.

Vi håber, publikum vil opleve et godt forberedt kor til aftenens koncert.

Kommende koncerter:

Sergej Rachmaninov: Vesper
Torsdag den 23. maj kl. 19.30
Sankt Jakobs Kirke

M. Duruflé: Requiem, P. Schierbeck: Kantate og Carl Nielsen: Søvn
Søndag den 3. november 2019 kl. 19.30
Helligaandskirken

G.F. Händel: Messias
Tid og sted annonceret senere

Edward Elgar: The Dream of Gerontius

1. DEL

Gerontius

Jesu, Maria – I am near to death,
And Thou art calling me; I know it now.
Not by the token of this falt'ring breath,
This chill at heart, this dampness on my brow,
(Jesu, have mercy! Mary, pray for me!)
'Tis this new feeling, never felt before,
(Be with me, Lord, in my extremity!)
That I am going, that I am no more.
'Tis this strange innermost abandonment,
(Lover of souls! great God!

I look to Thee,)

This emptying out of each constituent
And natural force, by which I come to be.
Pray for me, O my friends; a visitant
Is knocking his dire summons at my door,
The like of whom, to scare me and to daunt,
Has never, never come to me before;
So pray, pray for me, my friends, who have not
strength to pray.

Assistants

Kyrie eleison.
Holy Mary, pray for him.
All holy Angels, pray for him.
Choirs of the righteous, pray for him,
All Apostles, all Evangelists, pray for him.
All holy Disciples of the Lord,
All holy Innocents, pray for him.

Gerontius

Jesus, Maria – jeg er døden nær,
og I kalder på mig; det ved jeg nu.
Ikke pga dette svigtende åndedræt,
denne kulde i hjertet, denne sved på min pande.
(Jesus hav barmhjertighed! Maria, bed for mig!)
Det er denne nye følelse, jeg aldrig har følt før,
(vær med mig, Herre, i min sidste stund!)
at jeg skal af sted, at jeg ikke mere findes,
det er denne fremmede ensomhed i mit inderste,
(Du som elsker sjælene! Store Gud!

Jeg sætter min lid til dig),
denne udtømmelse af alt, som findes,
og al naturlig kraft, ved hvilken jeg er til.
Bed for mig, åh mine venner; en besøgende
banker ildevarslende på min dør,
en, som skræmmer mig,
og som aldrig, aldrig før er kommet til mig.
Så mine venner, bed for mig, som ikke har
kræfter til selv at bede.

Venner

Herre forbarm dig.
Hellige Maria, bed for ham,
alle hellige engle, bed for ham,
kor af de retfærdige, bed for ham,
alle apostle, alle evangelister, bed for ham,
alle Herrens hellige disciple, bed for ham,
alle hellige uskyldige, bed for ham,

All holy Martyrs, all holy Confessors,
All holy Hermits, all holy Virgins,
All ye Saints of God, pray for him.
Kyrie eleison.

Gerontius

Rouse thee, my fainting soul, and play the man;
And thro' such waning span
Of life and thought as still has to be trod,
Prepare to meet thy God.
And while the storm of that bewilderment
Is for a season spent,
And, ere afresh the ruin on me fall,
Use well the interval.

Assistants

Be merciful, be gracious; spare him, Lord.
Be merciful, be gracious; Lord, deliver him.
From the sins that are past;
From Thy frown and Thine ire;
From the perils of dying;
From any complying
with sin, Or denying
His God, or relying
On self, at the last;
From the nethermost fire;
From pow'r of the devil;
From all that is evil;
Thy servant deliver,
For once and for ever.
By Thy birth, and by Thy Cross,
Rescue him from endless loss;
By Thy death and burial,
Save him from a final fall;
By Thy rising from the tomb,
By Thy mounting up above,
By the Spirit's gracious love
Save him in the day of doom.

alle hellige martyrer, alle hellige skriftefædre,
alle hellige eremitter, alle hellige jomfruer,
alle I Guds helgener, bed for ham.
Herre forbarm dig.

Gerontius

Vågn op, min kraftesløse sjæl, og vær en mand,
og gennem hver hensygnende del
af liv og tanke, som stadig skal betrædes,
forbered dig på at møde din Gud.
Og nu hvor forvirringens storm
er opbrugt for denne gang,
og før denne ødelæggelse påny falder over mig,
brug da tiden vel.

Venner

Vær barmhjertig, vær nådig, skån ham, Herre.
Vær barmhjertig, vær nådig, Herre, befri ham
fra fortidens synder
fra din rynkede pande og din vrede
fra al givent efter
for synd, eller fornægtelse
af sin Gud, eller at stole
på sig selv, til det sidste;
fra dødens farer
fra den dybeste ild;
fra alt som er ondt;
fra djævelens magt;
befri din tjener,
en gang og for evigt.
Ved din fødsel, og ved dit kors,
frels ham fra endeløs fortabelse;
ved din død og begravelse,
frels ham fra undergangen;
ved din opstandelse fra graven,
ved din himmelfart,
ved Åndens nådefulde kærlighed
frels ham på dommens dag.

Gerontius

Sanctus fortis, Sanctus Deus,
De profundis oro te,
Miserere, Judex meus,
Parce mihi, Domine.
Firmly I believe and truly
God is Three, and God is One;
And I next acknowledge duly
Manhood taken by the Son.
And I trust and hope most fully
In that Manhood crucified;
And each thought and deed unruly
Do to death, as He has died.
Simply to His grace and wholly
Light and life and strength belong,
And I love, supremely, solely,
Him the holy, Him the strong.
Sanctus fortis, Sanctus Deus,
De profundis oro te,
Miserere, Judex meus,
Parce mihi, Domine.
And I hold in veneration,
For the love of Him alone,
Holy Church, as His creation,
And her teachings, as His own.
And I take with joy whatever
Now besets me, pain or fear,
And with a strong will I sever
All the ties which bind me here.
Adoration aye be given,
With and through th'angelic host,
To the God of earth and heaven,
Father, Son and Holy Ghost.
Sanctus fortis, Sanctus Deus,
De profundis, oro te,
Miserere, Judex meus,
Mortis, mortis in discrimine.

Gerontius

Hellige stærke, hellige Gud,
fra det dybe beder jeg til dig,
forbarm dig, min Dommer,
hjælp mig, Herre.
Jeg tror fuldt og fast,
Gud er tre, og Gud er en;
og jeg anerkender fuldt.
at hans søn blev menneske.
Og jeg tror og håber fuldt ud
på dette korsfæstede menneske;
og at enhver ustyrlig tanke og gerning
leder til død, som han døde.
Helt enkelt hans nåde og fuldkomne
lys og liv og styrke tilhører jeg.
Og jeg elsker, suverænt, udelukkende,
ham den hellige, ham den stærke.
Hellige stærke, hellige Gud,
fra det dybe beder jeg til dig,
forbarm dig, min Dommer,
hjælp mig, Herre.
Og jeg respekterer ærbødigt,
på grund af hans kærlighed alene,
den hellige kirke som hans værk,
og dens lære som hans egen.
Og jeg møder med glæde alt det,
som nu plager mig, pine eller frygt,
og med en stærk vilje vil jeg afskære
alle de bånd, som binder mig her.
Må fuldendt tilbedelse gives,
med og gennem englenes hærske,
til jordens og himlens Gud,
Fader, Søn og Hellig Ånd.
Hellige stærke, hellige Gud,
fra det dybe beder jeg til dig,
forbarm dig, min Dommer,
i min dødens afgørende øjeblik.

I can no more; for now it comes again,
 That sense of ruin, which is worse than pain,
 That masterful negation and collapse
 Of all that makes me man;
 And, crueller still,
 A fierce and restless fright begins to fill
 The mansion of my soul. And worse, and worse,
 Some bodily form of ill
 Floats on the wind, with many a loathsome curse,
 Tainting the hallow'd air, and laughs, and flaps
 Its hideous wings,
 And makes me wild with horror and dismay.
 O Jesu, help! pray for me, Mary, pray!
 Some Angel, Jesu! such as came to Thee
 In Thine own agony . . .
 Mary, pray for me. Joseph, pray for me.
 Mary, pray for me.

Assistants

Rescue him, O Lord, in this his evil hour,
 As of old so many by Thy gracious power:
 Noe from the waters in a saving home; Amen.
 Job from all his multifarm and fell distress;
 Amen.
 Moses from the land of bondage and despair; Amen.
 David from Golia and the wrath of Saul; Amen,
 . . . - so, to show Thy power,
 Rescue this Thy servant in his evil hour.

Gerontius

Novissima hora est; and I fain would sleep,
 The pain has wearied me. Into Thy hands,
 O Lord, into Thy hands. . . .

Jeg kan ikke mere; for nu kommer den igen,
 følelsen af undergang, som er værre end smerte,
 Den kraftfulde benægtelse og sammenfaldet
 af alt det, der gør mig til menneske.
 . . . Og, stadig grummere,
 en vild og urolig frygt begynder at fylde
 min sjæls bolig. Og værre og værre,
 en fysisk sygdom
 svæver på vinden, fuld af modbydelig forbandelse,
 forpester den hellige luft og ler, og slår med
 sine hæslige vinger
 og gør mig vild af skræk og forfærdelse.
 O Jesus, hjælp! Bed for mig, Maria, bed!
 En engel, Jesus! som den, der kom til dig
 i din egen smerte . . .
 Maria, bed for mig. Josef, bed for mig.
 Maria, bed for mig.

Venner

Frels ham, o Herre, i denne hans onde time,
 som fordem så mange ved din nådefulde kraft:
 Noa fra vandene i et frelsens hjem; Amen.
 Job fra alle hans mangeartede og grusomme
 lidelser; Amen.
 Moses fra landet af trældom og fortvivelse; Amen.
 David fra Goliath og fra Sauls vrede; Amen.
 . . . - Så, for at vise din magt,
 Frels denne din tjener i hans onde time.

Gerontius

Det er den sidste time; og jeg ville gerne sove,
 smerten har udmattet mig. I dine hænder
 o Herre, i dine hænder. . . .

The Priest

Proficiscere, anima Christiana, de hoc mundo!
Go forth upon thy journey, Christian soul!
Go from this world! Go, in the Name of God,
the Omnipotent Father, who created thee!
Go, in the Name of Jesus Christ, our Lord,
Son of the living God, who bled for thee!
Go, in the Name of the Holy Spirit,
who Hath been poured out on thee!
of Sion: – through the Same,
through Christ, our Lord.

Assistents

Go in the name
Of Angels and Archangels; in the name
Of Thrones and Dominations; in the name
Of Princedoms and of Powers; and in the name
Of Cherubim and Seraphim, go forth!
Go, in the name of Patriarchs and Prophets;
And of Apostles and Evangelists,
of Martyrs and Confessors, in the name
of holy Monks and Hermits; in the name
of holy Virgins; and all Saints of God,
Both men and women, go! Go on thy course;
And may thy place today be found in peace,
And may thy dwelling be the Holy Mount
of Sion: – through the Same,
through Christ, our Lord.

Præst

Drag af sted, kristne sjæl, fra denne verden!
Drag ud på din rejse, kristne sjæl!
Forlad denne verden! Gå, i Guds navn,
den almægtige Fader, som skabte dig!
Gå, i navnet Jesus Kristus, vores Herre,
søn af den levende Gud, som blødte for dig!
Gå, i navnet af den Hellige Ånd,
som er blevet overøst over dig!
Sion: – gennem den selvsamme,
gennem Kristus vor Herre.

Venner

Gå, i navnet
af engle og ærkeengle; i navnet
af troner og herskere; i navnet
af fyrstendømmer og af magthavere;
og i navnet af keruber og serafer, drag frem!
Gå, i navnet af patriarker og profeter;
og af apostle og evangelister,
af martyrer og skriftefædre, i navnet
af hellige munke og eremitter; i navnet
af hellige jomfruer; og alle Guds helgener,
både mænd og kvinder, gå! Drag ud på din vej;
og må dit sted i dag være fredfuldt,
og må din bolig være det hellige bjerg
Sion: – gennem den selvsamme,
gennem Kristus vor Herre.

2. DEL

Soul of Gerontius

I went to sleep; and now I am refreshed.
A strange refreshment: for I feel in me
An inexpressive lightness, and a sense
Of freedom, as I were at length myself,
And ne'er had been before.

How still it is!

I hear no more the busy beat of time,
No, nor my flutt'ring breath,
nor struggling pulse;
Nor does one moment differ from the next.
This silence pours a solitariness
Into the very essence of my soul;
And the deep rest, so soothing and so sweet,
Hath something too of sternness and of pain.
Another marvel: someone has me fast
Within his ample palm; . . .
. . . a uniform
And gentle pressure tells me I am not
Self moving, but borne forward on my way.

And hark! I hear a singing; yet in sooth I
cannot of that music rightly say
Whether I hear or touch
or taste the tones.
Oh, what a heartsubduing melody!

Angel

My work is done,
My task is o'er,
And so I come,
Taking it home,
For the crown is won,
Alleluia,
For evermore.

Gerontius' sjæl

Jeg lagde mig for at sove; og nu er jeg frisk.
En sælsom forfriskelse, for jeg føler i mig
en usigelig lethed, og følelsen
af frihed, som var jeg endelig mig selv,
som jeg aldrig før havde været.

Hvor tyst her er!

Jeg hører ikke mere tidens travle puls,
nej, og heller ikke mit urolige åndedræt,
eller min anstrengte puls;
ej heller adskiller et øjeblik sig fra det næste.
Denne stilhed øser en ensomhed
ind i kernen af min sjæl;
og den dybe hvile, så beroligende og så fin,
rummer også en strengthed og en smerte.
Endnu et under: Nogen holder mig fast
i sin altfavnende hånd; . . .
. . . et vedvarende
og mildt tryk siger mig, at jeg ikke
bevæger mig selv, men bæres frem
på min vej.
Og lyt! Jeg hører sang; dog kan jeg for sandt
ikke med rette sige om den musik,
om jeg hører eller berører
eller smager tonerne.
Åh, hvilken hjerteovervældende melodi!

Engel

Mit arbejde er gjort,
min opgave er slut,
og derfor kommer jeg,
for at tage det hjem
for kronen er vundet,
Halleluja,
for evigt.

My Father gave
In charge to me
This child of earth
E'en from its birth
To serve and save,
Alleluia,
And saved is he.

This child of clay
To me was giv'n,
To rear and train
By sorrow and pain
In the narrow way,
Alleluia,
From earth to heaven.

Soul of Gerontius

It is a member of that family
Of wondrous beings, who,
ere the world were made,
Millions of ages back,
have stood around The throne of God:
I will address him. Mighty one, my Lord,
My Guardian Spirit, all hail!

Angel

All hail! My child and brother, hail!
What wouldest thou?

Soul of Gerontius

I would have nothing but to speak with thee
For speaking's sake. I wish to hold with thee
Conscious communion;
though I fain would know
A maze of things, were it but meet to ask,
And not a curiousness.

Min Fader gav
i min varetægt
dette barn af jorden
helt fra dets fødsel
at tjene og frelse.
Halleluja,
og frelst er han.

Dette barn af ler
blev givet til mig,
til at opdrage og træne
ved sorg og smerte
på den smalle vej,
Halleluja,
fra jord til himmel.

Gerontius' sjæl

Det er et medlem af den familie
af underfulde skabninger, som,
før jorden blev til,
for millioner af tidsaldre siden,
har stået omkring Guds trone.
Jeg vil tale til ham. Den mægtige, min Herre,
min beskyttende ånd, hil dig!

Engel

Hil dig! Mit barn og min broder, hil dig!
Hvad ville du?

Gerontius' sjæl

Jeg ønsker ikke andet end at tale med dig
bare for samtalens skyld. Jeg ønsker
oprigtig samtale med dig;
selvom jeg gerne ville vide en labyrint
af ting, hvis bare det var passende at spørge,
og ikke bare var af nysgerrighed.

Angel

You cannot now
Cherish a wish which ought not to be wished.

Soul of Gerontius

Then I will speak. I ever had believed
That on the moment when
the struggling soul
Quitted its mortal case, forthwith it fell
Under the awful Presence of its God,
There to be judged and sent to its own place.
What lets me now from going to
my Lord?

Angel

Thou art not let; but with extremest speed
Art hurrying to the Just and Holy Judge

Soul of Gerontius

Dear Angel, say,
Why have I now no fear at meeting Him?
Along my earthly life, the thought of death
And judgment was to me most terrible.

Angel

It is because
Then thou didst fear, that now thou dost not fear.
Thou hast forestalled the agony, and so
For thee the bitterness of death is passed.
Also, because already in thy soul
The Judgement is begun.
A presage falls upon thee, as a ray,
Straight from the Judge, expressive of thy lot.
That calm and joy uprising in thy soul
Is firstfruit to thee of thy recompense,
And heaven begun.

Engel

Du kan ikke nu
ønske noget, som ikke burde ønskes.

Gerontius' sjæl

Da vil jeg tale: Jeg har altid troet,
at i det øjeblik, hvor den kæmpende sjæl
forlod sit dødelige hylster,
at den straks ville falde
sammen foran Guds forfærdelige nærvær,
for der at blive dømt og sendt til sit sted.
Hvad holder mig nu tilbage fra at møde
min Herre?

Engel

Du holdes ikke tilbage; men med største hast
iler du til den retfærdige og hellige dommer.

Gerontius' sjæl

Kære engel, sig,
hvorfor frygter jeg ikke at møde ham?
Igennem mit jordiske liv var tanken om død
og domfældelse det mest forfærdelige for mig.

Engel

Det er, fordi
du dengang frygtede, at du nu ikke frygter.
Du har overstået smerten, og således
er dødens bitterhed forbi for dig.
Også fordi i din sjæl
er dommen allerede begyndt.
Et varsel rammer dig, som en tynd lysstråle
lige fra dommeren, som fortæller din skæbne.
Denne ro og glæde, som vokser i din sjæl,
er førstegrøde til dig af din belønning,
og himlen er begyndt.

Soul of Gerontius

Now that the hour is come, my fear is fled;
And at this balance of my destiny,
Now close upon me, I can forward look
With a serenest joy.
But hark! upon my sense
Comes a fierce hubbub,
 which would make me fear
Could I be frightened.

Angel

We are now arrived
Close on the judgement court; that sullen howl
Is from the demons who assemble there.
Hungry and wild to claim their property,
And gather souls for hell. Hist to their cry!

Soul of Gerontius

How sour and how uncouth a dissonance!

Demons

Low born clods
Of brute earth,
They aspire,
To become gods!
By a new birth,
And an extra grace,
And a score of merits,
As if aught,
Could stand in place
Of the high thought,
And the glance of fire
Of the great spirits,
The powers blest,
The lords by right,
The primal owners,
Of the proud dwelling
And realm of light, -

Gerontius' sjæl

Nu da timen er kommet, er min frygt
forsvundet; og denne min skæbnes balance,
som er mig nær, kan jeg se frem til
med fredfuld glæde.
Men lyt! Jeg mærker, at der
kommer en voldsom larm,
 som ville få mig til at frygte,
hvis jeg kunne blive skræmt.

Engel

Vi er nu ankommet
tæt på domstolen; denne utilfredse hylen
er fra dæmonerne, som er samlet der,
sultne og vilde efter at hævde deres ejendom
og samle sjæle til helvede. Lyt til deres skrig!

Gerontius' sjæl

Hvor gnaven og uciviliseret en larm!

Dæmoner

Lavtstillede jordklumper
af den brutale jord,
de stræber efter
at blive guder,
gennem en ny fødsel,
og en ekstra nåde,
og et antal gode gerninger,
som om noget
kunne stå i stedet for
den høje bevidsthed,
og blikket af ild
fra de store ånder,
de velsignede kræfter;
retfærds herrer,
de oprindelige ejere
af den stolte bolig
og lysets rige -

Dispossessed,
Aside thrust,
Chuck'd down,
By the sheer might
Of a despot's will,
Of a tyrant's frown,
Who after expelling
Their hosts, gave,
Triumphant still,
And still unjust,
gave Each forfeit crown
To psalmdroners,
And canting groaners,
To every slave,
And pious cheat,
And crawling knave,
Who lick'd the dust
Under his feet.

Angel

It is the restless panting of their being;
Like beasts of prey, who, caged within their bars,
In a deep hideous purring have their life,
And an incessant pacing to and fro.

Demons

The mind bold
And independent,
The purpose free,
So we are told,
Must not think
To have the ascendant.
What's a saint?
One whose breath
Doth the air taint
Before his death; Ha! Ha!
A bundle of bones,

fordrevne,
kastet til side,
pillet ned
ved den skære magt
af en despots vilje,
af en tyrans rynkede pande,
som efter at have bortvist
deres hæskarer, gav,
stadig triumferende,
og stadig uretfærdigt,
hver fortabte krone
til salmebrummere
og hykleriske kværlanter
til alle slaver,
og fromme snydere,
og krybende slyngler,
som slikkede støvet
under hans fødder.

Engel

Det er den rastløse gispen af deres væsen;
som rovdyr, der, fanget bag deres tremmer,
lever deres liv i en dyb hæslig knurren,
og en uophørlig vandren frem og tilbage.

Dæmoner

Sindet, frimodigt
og uafhængigt,
formålet frit,
bliver vi fortalt,
må ikke forestille sig
at kunne lykkes.
Hvad er en helgen?
Én, hvis åndedræt
besmitter luften
før hans død. Ha! Ha!
Et bundt knogler,

Which fools adore,
When life is o'er, Ha! Ha!
Virtue and vice,
A knave's pretence.
'Tis all the same, Ha! Ha!
Dread of hellfire,
Of the venomous flame,
A coward's plea. Ha! Ha!
Give him his price,
Saint though he be,
From shrewd good sense
He'll slave for hire; Ha! Ha!
And does but aspire
To the heaven above
With sordid aim,
And not from love. Ha! Ha!

Soul of Gerontius

I see not those false spirits; shall I see
My dearest Master, when I reach His throne?

Angel

Yes, for one moment thou shalt see thy Lord,
One moment; but thou knowest not, my child,
What thou dost ask: that sight of the Most Fair
Will gladden thee, but it will pierce thee too.

Soul of Gerontius

Thou speakest darkly, Angel! and an awe
Falls on me, and a fear lest I be rash.

Angel

There was a mortal, who is now above,
In the mid glory: he, when near to die,
Was giv'n communion with the Crucified, -
Such, that the Masters very wounds
 were stamped
Upon his flesh; and, from the agony

som tåber tilbeder,
når livet er ovre. Ha! Ha!
Dyd og laster,
en slyngels forstillelse.
Det er alt sammen det samme. Ha! Ha!
Rædslen for helvedesild,
for den giftige flamme,
en kujons bønfoldelse. Ha! Ha!
Giv ham hans belønning,
selvom han er helgen,
vil han af simpel sund fornuft
trælle for penge. Ha! Ha!
Han stræber kun
efter himlen deroppe
med ussel hensigt
og ikke af kærlighed. Ha! Ha!

Gerontius' sjæl

Jeg ser ikke disse falske ånder; skal jeg se
min elskede Herre, når jeg når hans trone?

Engel

Ja, for et øjeblik skal du se din Herre,
et øjeblik; men du ved ikke, mit barn,
hvad du beder om; synet af den Retfærdige
vil glæde dig, men det vil også gennembore dig.

Gerontius' sjæl

Du taler dystert, Engel! Og jeg fyldes af ærefrygt,
og en frygt i tilfælde af, at jeg handler tankeløst.

Engel

Der var en dødelig, som nu er deroppe
i herligheden: han, da han var døden nær,
blev givet samvær med den korsfæstede,
sådan at Mesterens sår blev prentet
på hans krop; og fra smerten

Which thrilled through body and soul
in that embrace,
Learn that the flame of the Everlasting Love
Doth burn ere it transform. . .

Choir of Angelicals

Praise to the Holiest in the height,
And in the depth be praise:

Angel

. . . Hark to those sounds!
They come of tender beings angelical,
Least and most childlike of the sons of God.

Choir of Angelicals

Praise to the Holiest in the height,
And in the depth be praise;
In all His words most wonderful;
Most sure in all His ways!
To us His elder race He gave
To battle and to win,
Without the chastisement of pain,
Without the soil of sin.
The younger son He willed to be
A marvel in His birth:
Spirit and flesh His parents were;
His home was heaven and earth.
The eternal blessed His child, and armed,
And sent Him hence afar,
To serve as champion in the field
Of elemental war.
To be His Viceroy in the world
Of matter, and of sense;
Upon the frontier, towards the foe,
A resolute defence.

som gennemstrømmede krop og sjæl
i den omfavnelse,
lærte han, at den evige kærligheds flamme
brænder inden den omskaber . . .

Englekor

Priset være den Helligste i det høje,
og i det dybeste være priset.

Engel

. . . Lyt til disse lyde!
De kommer fra ømme englevæsener,
de mindste og mest barnlige af Guds sønner.

Englekor

Priset være den Helligste i det høje,
og i det dybeste være priset;
han, som er vidunderligst i alle sine ord;
visest på alle sine måder!
Til os gav han sit folk fra fordums dage
at kæmpe og at vinde,
uden tugtelsens smerte,
uden syndens smuds.
Den yngre søn ønskede han skulle være
et vidunder i sin fødsel:
Ånd og kød var hans forældre;
hans hjem var himmel og jord.
Den evige velsignede sit barn, og udrustede det,
og sendte ham herfra langt væk,
for at tjene som helt i felten
i elementernes krig.
For at være hans vicekonge i verden
af det fysiske og følelserne;
ved grænsen, mod fjenden
et stærkt forsvar.

Angel

We now have pass'd the gate, and are within
The House of Judgement. . .

Soul of Gerontius

The sound is like the rushing of the wind,
The summer wind among the lofty pines.

Choir of Angelicals

Glory to Him, Who evermore
By truth and justice reigns;
Who tears the soul from out its case,
And burns away its stains!

Angel

They sing of thy approaching agony,
Which thou so eagerly didst question of.

Soul of Gerontius

My soul is in my hand: I have no fear.
But hark! a grand mysterious harmony:
It floods me, like the deep and solemn sound
Of many waters.

Angel

And now the threshold, as we traverse it,
Utters aloud its glad responsive chant.

Choir of Angelicals

Praise to the Holiest in the height,
And in the depth be praise:
In all His words most wonderful;
Most sure in all His ways!
O loving wisdom of our God!
When all was sin and shame,
A second Adam to the fight
And to the rescue came.

Engel

Vi har nu passeret porten og er inde i
dommens hus. . .

Gerontius' sjæl

Lyden er som vindens susen –
sommervinden – mellem de høje fyrretræer.

Englekor

Ære til ham, som evigt
ved sandhed og retfærdighed regerer;
som river sjælen ud af dens hylster
og brænder dens pletter bort!

Engel

De synger om smerten, der nærmer sig,
som du så ivrigt spurgte til.

Gerontius' sjæl

Min sjæl er i min hånd: Jeg har ingen frygt.
Men lyt! En stor gådefuld harmoni.
Den oversvømmer mig som den dybe og
højtidelige lyd af mange vande.

Engel

Og nu hvor vi krydser tærsklen,
ytrer den højt sin glade sang til svar.

Englekor

Priset være den Helligste i det høje,
og i det dybeste være priset;
han, som er vidunderligst i sine ord;
visest på alle sine måder!
Åh kærlige visdom fra vor Gud!
Da alt var synd og skam,
da kom en anden Adam til kampen
og til frelse.

O wisest love! that flesh and blood
Which did in Adam fail,
Should strive afresh against the foe,
Should strive and should prevail;
And that a higher gift than grace
Should flesh and blood refine,
God's Presence and His very Self,
And Essence all divine.
O gen'rous love! that He who smote
In man for man the foe,
The double agony in man
For man should undergo;
And in the garden secretly,
And on the cross on high,
Should teach His brethren and inspire
To suffer and to die.
Praise to the Holiest in the height,
And in the depth be praise,
In all His words most wonderful,
Most sure in all His ways!

Angel

Thy judgement now is near, for we are come
Into the veiled presence of our God.

Soul of Gerontius

I hear the voices that I left on earth.

Angel

It is the voice of friends around thy bed,
Who say the 'Subvenite'* with the priest.
Hither the echoes come, before the Throne
Stands the great Angel of the Agony,
The same who strengthen'd Him, what time
He knelt
Lone in the garden shade; bedewed with blood,

Åh viseste kærlighed! Det kød og blod,
som svigtede i Adam,
skulle kæmpe på ny mod fjenden,
skulle kæmpe og skulle sejre.
Og at en højere gave end nåde
skulle rense kød og blod,
Guds nærvær og hans eget væsen,
og guddommelige essens.
Åh gavmilde Kærlighed! At Han, som overvandt
menneskets egen indre fjende,
selv skulle mærke fysisk og mental smerte
for mennesket;
og hemmeligt i Getsemane Have
og på korset, synligt for enhver,
skulle lære sine brødre og inspirere
til at lide og at dø.
Priset være den Helligste i det høje,
og i det dybeste være priset;
han, som er vidunderligst i sine ord;
visest på alle sine måder!!

Engel

Dommen er nu nær, for vi er kommet
ind i det tilslørede nærvær af Gud.

Gerontius' sjæl

Jeg hører stemmerne, som jeg forlod på jorden.

Engel

Det er stemmen af venner rundt om din seng,
som beder 'Subvenite'* med præsten.
Fra det fjerne kommer ekkoet; foran tronen
står smertens store engel,
den samme, som styrkede Jesus,
da han knælede
alene i havens skygge, fugtet af blod.

* Subvenite: Katolsk bøn som bedes ved begravelse. Bøn om lindring og hjælp.

That Angel best can plead with Him for all
Tormented souls, the dying and the dead.

Angel of the Agony

Jesu!

by that shudd'ring dread which fell on Thee;

Jesu!

by that cold dismay which sickened Thee;

Jesu!

by that pang of heart which thrill'd in Thee;

Jesu!

by that mount of sins which crippled Thee;

Jesu!

by that sense of guilt which stifled Thee;

Jesu!

by that innocence which girdled Thee;

Jesu!

by that sanctity which reigned in Thee;

Jesu!

by that Godhead which was one with Thee;

Jesu!

spare these souls which are so dear to Thee;

Souls, who in prison, calm and patient,

wait for Thee;

Hasten, Lord,

their hour, and bid them come to Thee,

To that glorious Home,

where they shall ever gaze on Thee.

Soul of Gerontius

I go before my Judge.

Voices on Earth

Be merciful, be gracious; spare him, Lord,

Be merciful, be gracious; deliver him.

Den engel kan bedst gå i forbøn hos ham
for alle plagede sjæle, de døende og de døde.

Smertens engel

Jesus!

ved den gysende rædse, som ramte dig;

Jesus!

ved den kolde forfærdelse, som gjorde dig syg;

Jesus! ved det

stik i hjertet, som gennemstrømmede dig;

Jesus!

ved det bjerg af synd, som forkrøblede dig;

Jesus!

ved den skyldfølelse, som kvalte dig;

Jesus!

ved den uskyldighed, som omkransede dig;

Jesus!

ved den hellighed, som herskede i dig;

Jesus!

ved den guddom, som var et med dig;

Jesus!

skån disse sjæle, som er dig så kære;

sjæle, som i fængslet, roligt og tålmodigt,

venter på dig.

Skynd på deres time, Herre,

og bed dem at komme til dig,

til det herlige hjem,

hvor de for evigt skal se på dig.

Gerontius' sjæl

Jeg træder frem for min dommer . . .

Stemmer fra jorden

Vær barmhjertig, vær nådig, skån ham, Herre.

Vær barmhjertig, vær nådig, Herre, fri ham.

Angel

. . . Praise to His Name!
O happy, suff'ring soul! for it is safe,
Consumed, yet quicken'd,
by the glance of God.

Soul of Gerontius

Take me away, and in the lowest deep
There let me be,
And there in hope the lone nightwatches keep,
Told out for me.
There, motionless and happy in my pain,
Lone, not forlorn, –
There will I sing my sad perpetual strain,
Until the morn.
There will I sing, and soothe my stricken breast,
Which ne'er can cease
To throb, and pine, and languish, till possess'd
Of its Sole Peace.
There will I sing my absent Lord and Love: –
Take me away,
That sooner I may rise, and go above,
And see Him in the truth of everlasting day.
Take me away, and in the lowest deep
There let me be.

Souls in Purgatory

Lord, Thou hast been our refuge:
in every generation;
Before the hills were born, and the world
was, from age to age Thou art God.
Bring us not, Lord, very low: for thou hast
said, Come back again, O Lord! how long:
and be entreated for Thy servants.

Angel

Softly and gently, dearly ransomed soul,

Engel

. . . Priset være hans navn!
O lykkelige, lidende sjæl! For den er tryk,
opfyldt, og dog endnu en gang levendegjort,
ved Guds blik.

Gerontius' sjæl

Tag mig bort, og i det allerdybeste
lad mig være der,
og der i håb holde de ensomme nattevagter,
som er tiltænkt mig.
Der, ubevægelig og glad i min smerte
alene, ikke forladt,
der vil jeg synge om min tieste evige sang,
indtil morgenen,
der vil jeg synge, og lindre mit slagne bryst,
som aldrig vil ophøre
med at banke, og smerte, og hensygne,
til det favnes af sin ensomme fred.
Der vil jeg synge (til) min fraværende Herre
og elskede: Tag mig væk,
så at jeg hurtigere må løftes og komme derop,
og se ham i den evige dags sandhed.
Tag mig bort, og i det aller dybeste
lad mig være der.

Sjæle i Purgatorium

Herre, du har været vor tilflugt;
gennem alle generationer;
før bjergene fødtes, og verden
var, fra evighed til evighed er du Gud.
Gør os ikke til intet, Herre; for du har
sagt, "kom tilbage igen", o Herre! Hvor længe;
og lad dig røre af bønfoldelse for dine tjenere.

Engel

Blidt og forsigtigt, kære løskøbte sjæl,

In my most loving arms I now enfold thee,
And, o'er the penal waters, as they roll,
I poise thee, and I lower thee, and hold thee.
And carefully I dip thee in the lake,
And thou, without a sob or a resistance,
Dost through the flood thy rapid
 passage take,
Sinking deep, deeper, into the dim distance.
Angels to whom the willing task is giv'n,
Shall tend, and nurse, and lull thee,
 as thou liest;
And Masses on the earth, and pray'rs in heaven,
Shall aid thee at the Throne of the Most Highest.
Farewell, but not for ever! brother dear,
Be brave and patient on thy bed of sorrow;
Swiftly shall pass thy night of trial here,
And I will come and wake thee on the morrow.
Farewell, Farewell.

Souls in Purgatory

Lord, Thou hast been our refuge:
 in every generation;
Before the hills were born, and the world
was, from age to age Thou art God.
Bring us not, Lord, very low: for Thou hast
said, Come back again, O Lord! how long:
and be entreated for Thy servants.
Amen

Choir of Angelicals

Praise to the Holiest in the height,
And in the depth be praise.
To us His elder race He gave
To battle and to win,
Without the chastisement of pain,
Without the soil of sin.
Praise to the Holiest in the height,
Amen.

jeg favner dig nu i mine kærlige arme,
og over de straffende vande, som de buldrer,
holder jeg dig klar, sænker dig, og holder dig.
Og omsorgsfuldt sænker jeg dig i søen,
og du, uden klage eller modstand,
vil hurtigt komme over gennem
 oversvømmelsen,
synke dybt, dybere i det svage mørke.
Engle, til hvem opgaven villigt er givet,
skal passe på dig, pleje og vugge dig,
 som du ligger der;
og messer på jorden, og bønner i himlen,
skal hjælpe dig ved den Højeste trone.
Farvel, men ikke for evigt! Kære broder,
vær modig og tålmodig på din sorgseng;
hurtigt skal din prøvelsens nat passere,
og jeg vil komme og vække dig i morgen.
Farvel! Farvel!

Sjæle i Purgatorium

Herre, du har været vor tilflugt;
 gennem alle generationer;
før bjergene fødtes, og verden
var, fra evighed til evighed er du Gud.
Gør os ikke til intet, Herre: for du har
sagt, kom tilbage igen, o Herre! Hvor længe:
og lad dig røre af bønfoldelse for dine tjenere.
Amen.

Englekor

Priset være den Helligste i det høje,
og i det dybeste være priset;
Til os gav han sit folk fra fordums dage
at kæmpe og at vinde,
uden tugtelsens smerte,
uden syndens smuds.
Priset være den Helligste i det høje,
Amen.

Tilmeld dig vores nyhedsbrev på www.akor.dk og få information om kommende koncerter direkte i din indbakke. Du deltager samtidig i lodtrækningen om 2 fribilletter til den næste koncert.

Vi optager nye sangere i koret i august 2019. Yderligere oplysninger om optagelsesprøven fås hos formand Niels Væver Hartvig, tlf. 30 79 09 13 eller formand@akademisk.kor.dk. Du kan læse mere om, hvordan det er at være sanger i koret på hjemmesiden eller på Facebook.

Bliv årsabonnent i Akademisk Orkester og Kor og få en gratis billet til hver betalingskoncert. Som årsabonnent har du også mulighed for at forudbestille flere billetter. Det koster 350 pr. år. Kontakt kasserer Allan Lauridsen på tlf. 51 86 68 54 eller aarsmedlem@akademisk.kor.dk for yderligere oplysninger og medlemskab.

www.akademisk.kor.dk

[akademisk.kor](https://www.facebook.com/akademisk.kor)

[@Akademiskkor](https://www.instagram.com/Akademiskkor)
[#Akademiskkor](https://www.instagram.com/Akademiskkor)

Koncerten er arrangeret med støtte fra:

Augustinus Fonden

Beckett-Fonden

Fondation Juchum

Tømmerhandler Johannes Fogs Fond

Aage og Johanne Louis-Hansens Fond

Oversættelse: Nenia Zenana

Konsulentbistand: Nicolas von Solms, Andrew Martin, Niels Væver Hartvig, Ida Roswall

En særlig tak til Niels la Cour for deling af viden og tanker

Plakat: Gaard & Dahl Design
Program: Elisabeth Tornberg Hansen
Scenedesign: CosKro. Orkesteret er tilsluttet DAOS

Det henstilles til publikum, at man viser hensyn ved fotografering og optagelse af video.